
Søndag mellem Jul og Nytaar 1929

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Søndag mellem Jul og Nytaar 1929	4
Julesøndag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Søndag mellem Jul og Nytaar 1929

Julesøndag

Prædikedag Julesøndag

Prædikedato 29. december 1929

Prædiketekst Lukas 2,25-32

Prædiken ID P291229-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

S. ml. Jul og Nytaar.

155 153 143 106

Dette Ev. handler jo om Troskab og om Troskabs Løn. Og det handler om at dø i en god Time og med et godt Mod. Der kan vel være noget om, at de to Ting hører sammen — et langt Livs Troskab mod Børnelærdommen, som man kalder det, mod sin Barnetro, det vil ogsaa give sig Udslag i en sød og salig Ende. Ja, det har vi tit hørt om og Gudskelov og Tak ogsaa set lige fra den Hl. Biskop Ignatius, der kastedes for vilde Dyr og smilede og sagde: Jeg er Guds Hvedekorn, lad kun Dyrenes Tænder knuse mig til Mel, saa jeg kan blive til Guds fine Brød” over den gl. fromme Landsbyskomager i Görlitz Jakob Bøhme, der lo og sagde: Nu farer jeg ind i Paradis og vendte sig i Sengen og var død, til stille, gudfrygtige Almuesfolk i vore Dage, som vi maaske har staaet nær og set paa, hvor trygt de gik bort i Troen paa Syndernes Forladelse. Jo, gamle Simeon har haft Efterfølgere til alle Tider, han, som var retfærdig og gudfrygtig og forventede Israels Trøst, og hvis Øjne saa Guds Frelse, og som saa kunde sige: Nu lader du din Tjener fare i Fred. Men nu kommer jo Texten til os i Dag, og da det er en Sønd. i Julen, vil den vel nærmest spørge os: “Hvordan har det med Jesus? forventer du Israels Trøst? har dine Øjne set Guds Frelse? hvis der bliver kaldt paa dig i Eftermiddag, kan du saa kalde dig for Guds Tjener og vente at faa Lov til at fare i Guds Fred. Ja, saadanne Ansvars- og Alvorsspørgsmaal

stiller det fromme Exempel os altid. Vi skal jo ikke komme i Kirken for at faa en Sludder for en Sladder, en opbyggelig Rørelse, en Solskinshistorie eller noget andet rart Juleknaas som en sød Dessert til Julemadsen hjemme. Men vi skal komme for at møde Sandheden, den, der trøster og opbygger, den, der advarer og maner, den, der gør eftertænkksom og bange og let om Hjertet og fri — ikke Sandheden som udspekuleres i Menn.'s Hjerner og har Følgerigtighed og Forstaaelse i sig, men Sandheden, som den af Gud kan aabenbares i vore Hjerter, og som har Livet i sig, det evige Liv. Og denne Sandhed den møder os mangesteds og da især i de fromme troendes Exempel, enten vi løber paa dem ude i Livet, enten stilles Ansigt til Ansigt med dem i Bøgerne og bedst i Bøgernes Bog. Og nu ved jeg ikke, om det stod saa godt til med dig, hvis du kunde svare: Ja, jeg er som Simeon, retfærdig og gudfrygtig og forventende Herrens Frelse. Men jeg ved i hvert Fald, det staar ringe til med dig, om du saa svarer: Simeon kommer ikke mig ved, og jeg vil være, som den jeg er. Men Gud velsigne dig, om du kan svare: Jeg har det saadan med Jesus, at jeg vil gerne være som Simeon, være tro i mit Haab om Herrens Frelse, leve efter det og kunde kaldes herfra ved en blid Død til min Herres Fred. Og Gud velsigne den Sjæl, der røres af Ordet her i Dag, saa den gaar vækket og styrket fra Kirke hjem til et Simeonsliv — et Liv i Guds frygt og Tro og Forventning om en Dag, da den faar Lov til at se sin Forventning opfyldt, ja, en Dag, da det at dø betyder at tage Jesusbarnet paa Arme, at tage Frelseren ved Haand